

TIPOLOGIA DCP

ORIENTAREA ȘI IMPACTUL DEZVOLTĂRII COMPETENȚELOR PROFESIONALE

Scopul acestei Lucrări

Dezvoltarea competențelor profesionale (DCP) este o piatră de temelie a cooperării elvețiene pentru dezvoltare. Cu toate acestea, DCP nu este un instrument uniform. DCP este polivalentă, aparține diferitelor domenii de politică, servește unor scopuri diferite, produce rezultate diferite și necesită cooperare între mai multe părți interesate. **Acest document își propune să sprijine operațiunile SDC în procesul de definire a orientării intervențiilor lor cu privire la DCP**, selectarea partenerilor potriviți și, prin urmare, gestionarea proiectelor și a portofoliilor de proiecte, în conformitate cu strategiile relevante pentru SDC, obiectivele politice ale țărilor partenere și standardele profesionale. Această lucrare este deosebit de utilă la începutul și sfârșitul ciclurilor proiectului, adică în faza de proiectare și evaluare a intervențiilor DCP. Aceasta susține formularea rezultatelor realiste, plauzibile și așteptărilor de impact ale proiectelor DCP.

DCP în cooperarea elvețiană pentru dezvoltare

În *Referința din 2017-2020*ⁱ, Consiliul Federal definește educația de bază și dezvoltarea competențelor profesionale ca domeniu prioritar pentru cooperarea elvețiană pentru dezvoltare și crește substanțial resursele alocate. În 2017, SDC a lansat *Strategia sa educațională*ⁱⁱ, care cuprinde atât educația de bază, cât și dezvoltarea competențelor profesionale. Această strategie se bazează pe intersecțiile dintre educația de bază și DCP și, într-o măsură mai mică, pe intersecțiile la fel de importante cu dezvoltarea sectorului privat și ocuparea forței de muncă. *Orientarea pe termen mediu a ocupării forței de muncă și a veniturilor SDC 2015-2019*ⁱⁱⁱ explică rațiunea politicii sociale și a politicii economice a DCP și punctul de intersecție cu ocuparea forței de muncă, dezvoltarea sectorului privat (DSP) și dezvoltarea sectorului financiar (DSF). Documentul de poziție al Secretariatului de Stat pentru Afaceri Economice *Dezvoltarea competențelor în cooperarea pentru dezvoltare economică*^{iv} ghidează angajamentul crescut al SECO în acest domeniu.

DCP în diferite domenii de politici

DCP aparține diferitelor domenii de politică, și anume politica socială, politica economică și politica de educație (vezi Figura 1). Prin contribuțiile la Obiectivele de Dezvoltare Durabilă SDG 4 (Educație Incluzivă de Calitate), SDG 8 (Muncă Decentă și Creștere Economică) și SDG 10 (Reducere a Inegalităților), DCP are, de asemenea, un impact asupra SDG 1 (Nu sărăciei).

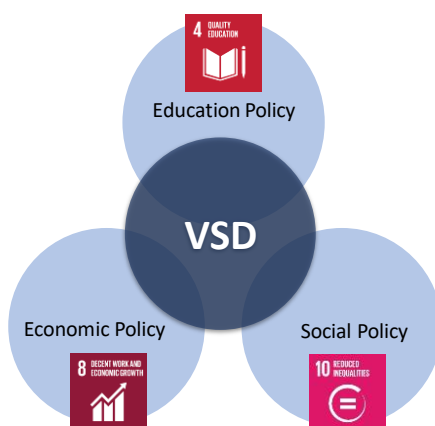

Figura 1: DCP și dimensiunile politicii sale

Ca instrument în cooperarea pentru dezvoltare, dezvoltarea competențelor profesionale este utilizată fie pentru a aborda problemele sociale precum șomajul în rândul tinerilor, subocuparea, sărăcia și inegalitatea, fie pentru a aborda provocările economice cum ar fi furnizarea de forță de muncă calificată pentru creșterea calității, productivității și competitivității. Uneori, proiectele DCP se confruntă cu așteptări excesive și nerealistice în ceea ce privește sensibilizarea, crearea de locuri de muncă, creșterea veniturilor și dezvoltarea sistemului.

DCP nu este o baghetă magică - aceasta poate aduce contribuții vizate doar în anumite zone.

Înstruirea profesională și politicile active ale pieței forței de muncă pot fi într-adevăr piesele care lipsesc din puzzle-ul abordării provocărilor sociale și economice. Cu toate acestea, pe termen lung, atenuarea problemelor sociale și promovarea dezvoltării economice nu sunt rezultatul proiectelor individuale, ci necesită sisteme naționale bine dezvoltate de Învățământ Profesional Tehnic

(ÎPT) și politici active ale pieței muncii (ALMP), precum și o economie capabilă să absoarbă numărul tot mai mare de tineri care intră pe piața muncii.

Sistemele naționale de ÎPT nu sunt niciodată uniforme. Ele sunt întotdeauna un puzzle al abordărilor și subsistemelor diferite din diferite industrii și sectoare economice. Capacitatea de a gestiona o astfel de diversitate este un punct forte al sistemului elvețian de ÎPT.

Sistemul de coordonate al DCP

Deoarece DCP aparține diferitelor domenii de politici, nu există o abordare unică pentru toate dimensiunile. **Dezvoltarea competențelor profesionale servește scopuri diferite și urmărește obiective diferite, uneori chiar conflictuale** - chiar dacă toate au un loc de muncă și un venit pe termen lung. **Sistemul de coordonate al DCP** (vezi Figura 2) structurează peisajul posibilităților intervenției DCP și susține identificarea abordărilor prototipice ale DCP. Unele proiecte și programe de DCP pot găsi un loc clar definit în sistemul de coordonate al DCP, în timp ce altele sunt alcătuite din diverse intervenții (de ex. componente ale proiectelor) în diferite domenii.

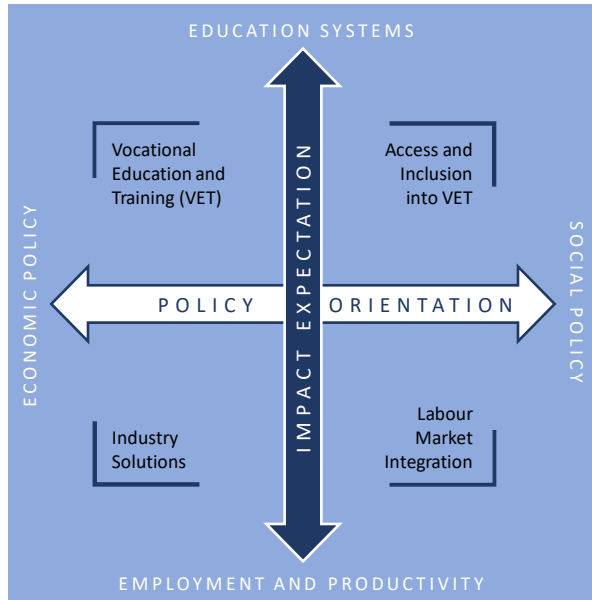

Figura 2: Sistem de coordonate al DCP

În general, sistemele de ÎPT bine gândite servesc atât obiective politice economice, cât și sociale. Acestea sunt o parte integrantă a sistemelor educaționale naționale și au un impact asupra persoanelor fizice din punct de vedere al ocupării forței de muncă și a veniturilor și asupra companiilor din punct de vedere al calității și productivității. Totuși, astfel de sisteme de ÎPT bine gândite sunt un puzzle al diferitelor programe educaționale și de formare la diferite niveluri de calificare, cu durate diferite și finanțate din surse și bugete diferite.

Spre deosebire de sistemele de ÎPT bine gândite, cursurile individuale și proiectele DCP sunt mai specifice și își găsesc locul undeva în sistemul de coordonate prezentat în Figura 2. Ca atare, un proiect cu scopul de a sprijini dezvoltarea unui ÎPT național de înaltă calitate și durabil într-o țară parteneră nu se poate concentra doar pe grupuri defavorizate. Sistemele naționale de ÎPT trebuie să fie atractive pentru majoritatea abandonului școlar. Un alt proiect, totuși, care se concentrează pe cursuri scurte pentru integrarea pe piața forței de muncă a unor grupuri țintă specifice (de exemplu, într-un lagăr de refugiați), poate să nu intenționeze să consolideze în mod semnificativ sistemul de ÎPT general.

Prin urmare, diferite tipuri de proiecte DCP cu rezultate diferite ar trebui să-și găsească locul în portofoliul SDC, în funcție de context și

de provocările specifice care trebuie abordate.

ORIENTAREA POLITICĂ A UNEI INTERVENȚII (AXĂ ORIZONTALĂ)

Pe termen lung, DCP trebuie să servească atât obiective *sociale*, cât și *economice*. Cu toate acestea, intervențiile specifice (proiecte sau componente ale proiectului) sunt de obicei proiectate să urmărească în timpul vieții lor, fie mai multe obiective sociale, fie mai multe obiective economice:

- **Obiectivele politicii economice** răspund la cererea existentă pe piața muncii și construiesc calitatea, productivitatea, competitivitatea și capacitatea de inovare a economiei naționale, a industriilor și a companiilor individuale. La nivel național, obiectivele economice includ calificarea forței de muncă ca o contribuție la atragerea investițiilor. Educația de bază de calitate constituie, de asemenea, o bază importantă pentru performanța sistemelor de ÎPT. La nivel de persoane fizice, obiectivele economice includ calificarea pentru locuri de muncă calitative și trasee de carieră atractive.
- **Obiectivele politicii sociale** răspund la cererea socială a abandonului școlar timpuriu, urmăresc integrarea pe piața muncii a șomerilor sau facilitează accesul și includerea oricărui grup cu bariere specifice care împiedică participarea lor la programele educaționale. Combinația dintre educația de bază și DCP este deosebit de relevantă în sprijinul SDC pentru educația de recuperare și integrarea pe piața forței de muncă pentru abandonul școlar și a grupurilor dezavantajate.

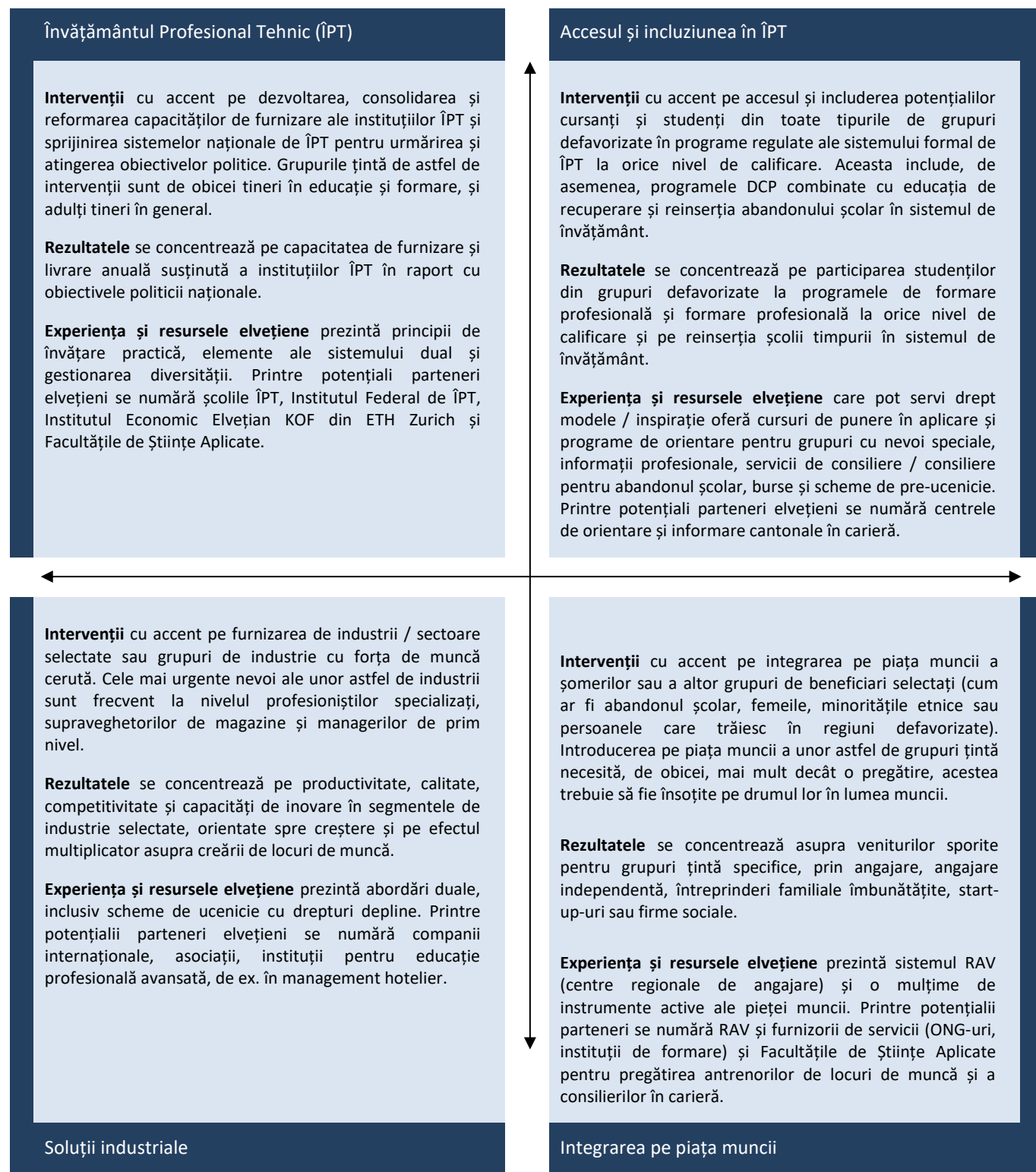
AȘTEPTAREA IMPACTULUI UNEI INTERVENȚII (AXA VERTICALĂ)

Pe termen lung, DCP are nevoie de ambele, instituirea sistemelor naționale de educație durabile pe de o parte și deținerea unui impact asupra persoanelor fizice din punct de vedere al productivității, competitivității, ocupării forței de muncă și veniturilor, pe de altă parte. Cu toate acestea, intervențiile specifice (proiecte sau componente ale proiectului) adoptă abordări diferite pentru a obține impactul așteptat pe durata de viață a proiectului.

- Fie contribuie în primul rând la obiectivul pe termen lung al **dezvoltării capacităților educaționale naționale durabile și sistemelor de ÎPT (inclusiv)**;
- Sau sunt concepute în primul rând pentru a obține un impact imediat și măsurabil asupra **reducerii șomajului, a subocupării sau a creșterii productivității**, care să răspundă deficitului de competențe din companii, sectoare economice sau piețe ale muncii (inclusiv câștigurile rapide)

Abordări prototipice și experiența elvețiană conexă

Pe baza orientării lor politice și a impactului intenționat, sistemul de coordonate al DCP împarte peisajul proiectelor DCP în patru abordări prototipice. Cele patru abordări se concentrează diferit și, în consecință, produc rezultate diferite. Cu toate acestea, în realitate multe proiecte nu urmăresc exclusiv o singură abordare. Ele combină mai degrabă abordări diferite în diferite componente ale proiectului, care prin urmare, își pot găsi locul în sistemul de coordonate.

Orientarea identificată și rezultatele preconizate ale unei intervenții DCP constituie baza pentru definirea indicatorilor respectivi, bazându-se pe lista SDC a indicatorilor de rezultat comun (COI) pentru DCP⁹.

Activități de proiect și parteneri cheie

Poziționarea unui proiect (sau a componentelor individuale ale proiectului) în sistemul de coordonate al DCP și vecinătatea acestora cu una dintre cele patru abordări prototipice ajută la clarificarea focalizării și orientării intervențiilor DCP. Astfel, sprijină, de asemenea, selecția de activități corespunzătoare ale proiectului și partenerilor cheie.

ⁱ <https://www.eda.admin.ch/deza/en/home/sdc/strategy/legal-bases/message-international-cooperation-2017-2020/focal-areas-priorities.html>

ⁱⁱ <https://www.shareweb.ch/site/EI/Pages/VSD/Key%20Documents.aspx>

ⁱⁱⁱ <https://www.shareweb.ch/site/EI/Pages/VSD/Key%20Documents.aspx>

^{iv} <https://www.seco-cooperation.admin.ch/secocoop/en/home/documentation/publications/technical-brochures/entwicklung-von-fachkompetenzen.html>

^v Indicatorii de rezultat comun ai SDC pentru DCP (COI) au fost revizuiți pentru a asigura alinierea la indicatorii de referință agregati (ARI) și cu această tipologie. Puteți găsi seturile de indicatori actuali aici:

<https://www.shareweb.ch/site/EI/Page/VSD/Key%20Documents.aspx>

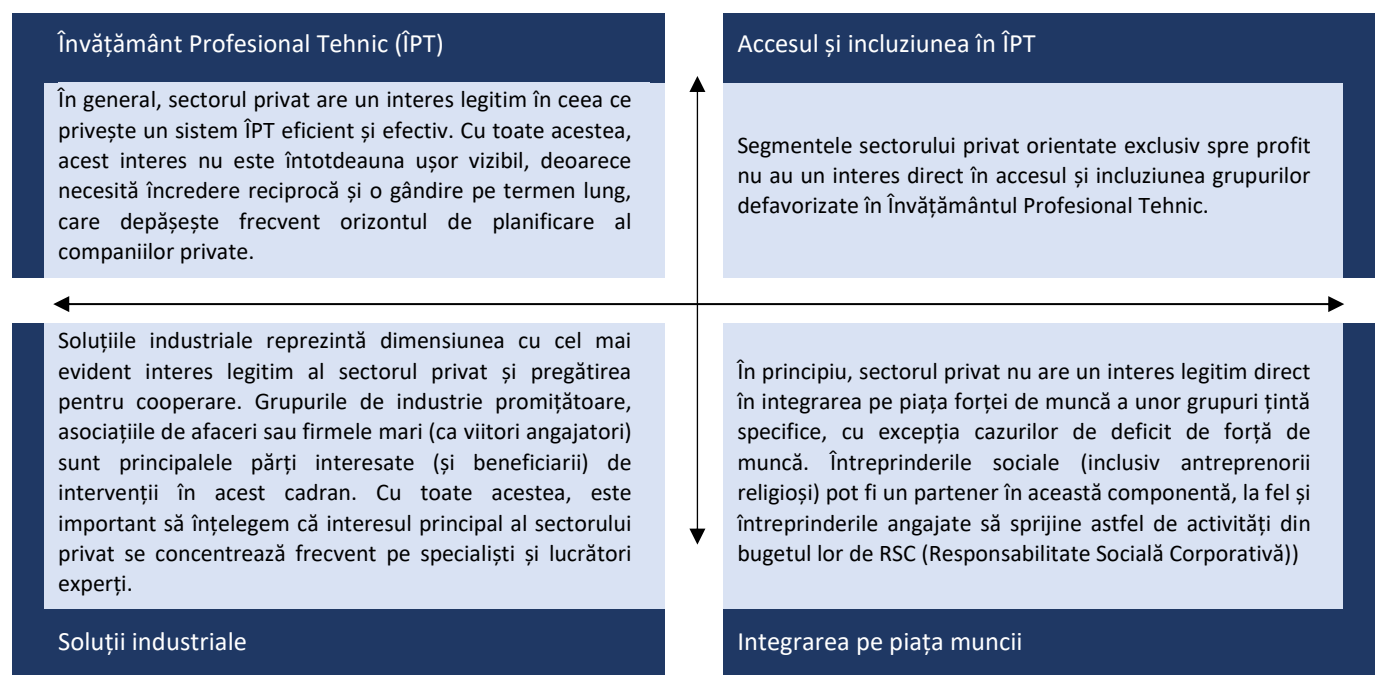
Editor:
Agenția Elvețiană pentru Dezvoltare și Cooperare SDC
rețea de angajare + venit (e + i)
Freiburgstrasse 130, CH-3003 Berna
e-i@eda.admin.ch
www.sdc.admin.ch

Mai multe informații
<https://www.shareweb.ch/site/EI>

SUPLIMENT LA TIPOLOGIA DCP: ROLURILE ȘI INTERESELE SECTORULUI PRIVAT

Astăzi, majoritatea țărilor își propun să organizeze DCP într-un mod care să răspundă nu numai cererii sociale, ci și nevoilor pieței forței de muncă. Aceasta implică faptul că instruirea va fi asigurată în sectoarele economice relevante sau domeniile profesionale respective (potrivire cantitativă) și că respectă așteptările angajatorilor și / sau ale clienților (potrivire calitativă). Un element important pentru DCP orientată mai mult către piața muncii constă în implicarea viitorilor angajatori și, prin urmare, a sectorului privat în planificarea, organizarea și finanțarea DCP. Programele și sistemele DCP eficiente se bazează pe parteneriate între sectorul privat și sectorul public. Astfel de parteneriate își propun să atingă obiective sociale, economice și educaționale (de exemplu, un acces mai bun la ocuparea locurilor de muncă și venituri, competitivitate crescută a economiei naționale, realizări educaționale superioare și incluziune socială) în colaborare cu firme individuale și alți actori economici privați.

Interesul legitim al sectorului privat (angajatori)

Rolurile sectorului privat

Implicarea sectorului privat în proiectele DCP poate fi structurată pe baza rolului său funcțional în planificarea și organizarea sistemelor de Învățământ Profesional Tehnic (ÎPT) (pentru mai multe detalii a se vedea Maurer, 2015 ¹). În unele funcții, termenul *sector privat* este mai degrabă înțeles ca *potențiali angajatori*, care include și întreprinderi publice. Prin urmare, funcțiile cheie ale sectorului privat includ:

- Sectorul privat (angajatori) în calitate de părți interesate în guvernarea sistemelor ÎPT
- Sectorul privat (angajatori) în calitate de cofinanțator
- Sectorul privat (angajatori) în calitate de gazdă a proceselor de învățare și formare bazată pe muncă
- Sectorul privat (angajatori) în calitate de client al instruirii (adică ca viitor angajator al lucrătorilor calificați)

¹ [https://www.shareweb.ch/site/EI/Documents/VSD/Topics/Engagement%20with%20the%20private%20sector/SDC-Paper-The%20role%20of%20the%20private%20sector-2015\(en\).pd](https://www.shareweb.ch/site/EI/Documents/VSD/Topics/Engagement%20with%20the%20private%20sector/SDC-Paper-The%20role%20of%20the%20private%20sector-2015(en).pd)

Furnizorii de formare privată (ca un segment specific al sectorului privat) pot, în funcție de contextul țării și de segmentul cursanților, să joace un rol central în dezvoltarea competențelor profesionale și să ofere alternative valoroase sistemului public de învățământ în anumite meserii și sectoare. Rolul lor este unul specific, care nu va fi discutat în continuare în această lucrare.

În conformitate cu accentul fiecărui proiect, așa cum este descris în tipologia DCP, se pot identifica dimensiuni foarte diferite ale implicării sectorului privat / angajatorilor, în baza celor patru roluri discutate mai sus:

Învățământ Profesional Tehnic (ÎPT)

Sectorul privat în calitate de parte interesată în guvernarea sistemelor ÎPT

Pe termen lung, sectorul privat va juca un rol cheie în dezvoltarea și conducerea sistemelor naționale de ÎPT. Consiliile, comisiile și comitetele la nivel național, la nivel de instituții, pentru anumite industrii sau pentru procesele selectate (în primul rând definirea standardelor de competențe și la examinări și testări de abilități, inclusiv recunoașterea învățării anterioare) joacă un rol cheie.

Sectorul privat în calitate de cofinanțator

Sistemele ÎPT necesită o cofinanțare a sectorului privat în orice formă (plata taxelor de instruire, furnizarea în natură ca în învățarea bazată pe locul de muncă, salarii pentru cursanți, fonduri de formare, sisteme de percepere a taxelor și taxe corporative).

Sectorul privat în calitate de gazdă a proceselor de instruire

Învățarea la locul de muncă are deja loc în multe țări, fie ca stagii în programe formale de ÎPT, fie ca învățare informală la locul de muncă a noilor angajați. Pornind de la această bază, proiectele pot îmbina pregătirea bazată pe centru cu stagiile din industrie sau invers, combinând învățarea informală la locul de muncă cu elemente bazate pe școală și le pot dezvolta treptat în programe formale de ucenicie.

Sectorul privat în calitate de client al instruirii

Sectorul privat (adică angajatorii) este principalul client al pregătirii profesionale, obținând acces la forță de muncă corespunzătoare. Pentru a face mai probabil ca abilitățile să se potrivească cu nevoile economiei, sectorul privat poate fi, de asemenea, implicat în luarea deciziilor operaționale, de exemplu în selectarea studenților sau instructorilor alocați companiei pentru învățarea bazată pe locul de muncă.

Accesul și incluziunea în ÎPT

Sectorul privat în calitate de cofinanțator

Comaniile private renumite sau înrădăcinate la nivel local ar putea fi atrase pentru sponsorizarea evenimentelor sau a stipendiilor, de exemplu, ca parte a activităților lor de Responsabilitate Socială Corporativă (RSC). Aceste companii, precum și întreprinderile sociale se pot angaja să ofere instruire bazată pe muncă pentru grupuri defavorizate.

Sectorul privat în calitate de parte interesată în guvernarea sistemelor ÎPT

Întreprinderile implicate în soluțiile industriale participă la definirea standardelor și a programelor de competențe care răspund nevoilor lor, la examinare și certificare. Acestea pot fi chiar catalizatori și proprietari ai programelor respective.

Sectorul privat în calitate de cofinanțator

Întreprinderile sunt potențial pregătite să finanțeze sau să cofinanțeze furnizarea de instruire care să răspundă nevoilor lor de competențe imediate. Aceasta include contribuții în natură, cum ar fi furnizarea de instruire la locul de muncă, inclusiv costuri substanțiale pentru instructori, infrastructura, consumabilele și materialul didactic.

Sectorul privat în calitate de gazdă a proceselor de instruire

Instruirea în aceste tipuri de intervenții poate avea loc direct la atelierele partenerilor privați sau la facilitățile speciale puse la dispoziție de companiile implicate.

Sectorul privat în calitate de client al instruirii

Motivația principală pentru asociații sau firme mari de a se angaja în soluții industriale este obținerea accesului imediat la forță de muncă specializată. Cu cât sunt implicați mai mult în guvernarea de formare, în definirea standardelor și în selecția stagiilor, cu atât mai probabil vor fi angajați cursanții după aceea.

Sectorul privat în calitate de gazdă a proceselor de instruire

Atunci când integrarea pe piața muncii a șomerilor sau a grupurilor țintă selectate este un obiectiv al proiectului, sectorul privat poate acționa ca furnizor de servicii pentru învățare la locul de muncă, stagii sau formare de competențe, în cazul în care nu există furnizori de formare publică competenți. Pentru aceste servicii, companiile din sectorul privat ar putea aștepta o remunerație.

Sectorul privat în calitate de client al instruirii

Sectorul privat poate fi implicat, de asemenea, ca angajator și participant la contract din programele de integrare pe piața muncii. Subvențiile salariale temporare sau reducerile de impozite sunt uneori utilizate în astfel de programe ca un stimulent pentru atragerea sectorului privat.

Soluții industriale

Integrarea pe piața muncii

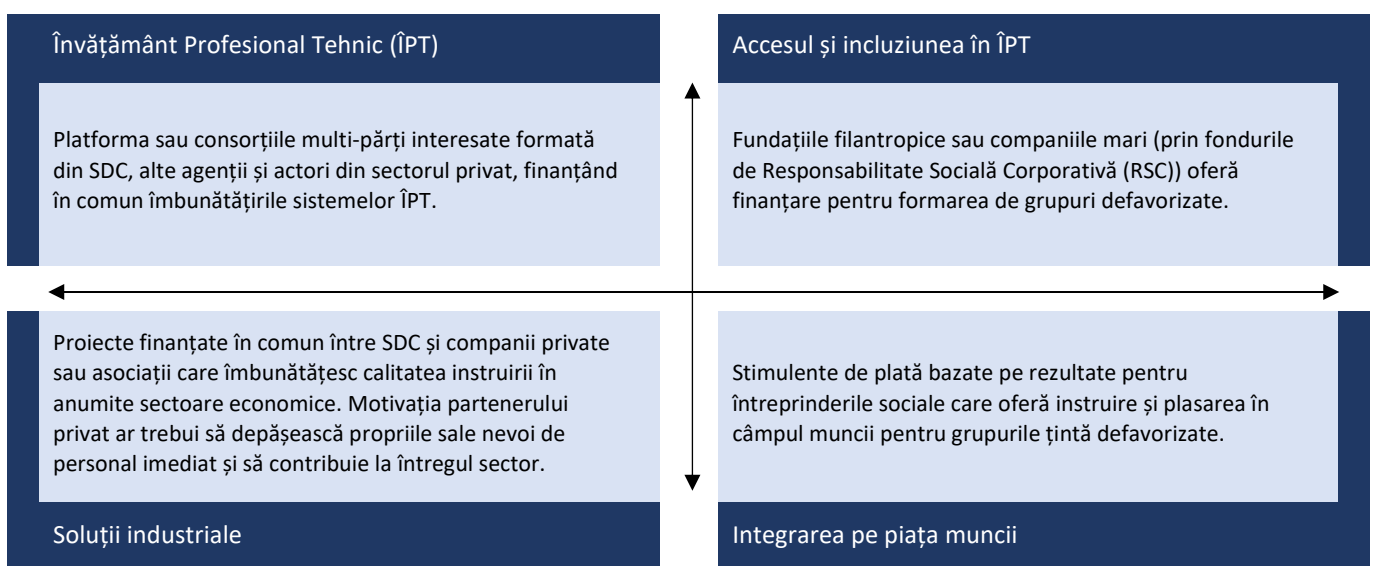
SUPLIMENT LA TIPOLOGIA DCP: COLABORAREA CU SECTORUL PRIVAT (CSP)

Colaborarea cu sectorul privat (CSP) este modalitatea SDC de a dezvolta parteneriate cu companii elvețiene, internaționale și naționale, întreprinderi sociale, investitori de impact și fundații de acordare a subvențiilor. Definiția CSP se referă la activitățile comune ale SDC și ale sectorului întreprinderii cu un aranjament formal de colaborare, bazat pe un set de valori comune în care ambii parteneri sunt responsabili pentru livrarea lor în legătură cu rezultatele convenite. Ambii parteneri (SDC și partenerul din sectorul privat) împărtășesc riscurile și costurile financiare și contribuie substanțial (în natură și financiar).

Prin urmare, chiar dacă sectorul privat este implicat în majoritatea proiectelor DCP ale SDC, doar puțini dintre ei îndeplinesc criteriile menționate mai sus pentru a fi considerate proiecte CSP. Proiectele CSP în domeniul DCP se referă la intervenții în care ambii parteneri sunt implicați în direcția și finanțarea în condiții de egalitate, vizând atingerea obiectivelor de dezvoltare definite.

Un exemplu bun pentru CSP în dezvoltarea competențelor este *Parteneriatul public privat pentru îmbunătățirea educației sanitare din Ucraina*.¹ Acest parteneriat, bazat pe un contract între Biroul de cooperare al Elveției în Ucraina și compania elvețiană *Geberit*, își propune să îmbunătățească pregătirea profesională în domeniul tehnologiei sanitare din Ucraina. Motivația principală a companiei *Geberit* este promovarea unor standarde de calitate mai bune în sector și asigurarea faptului că produsele sale pot fi instalate în mod corespunzător. Prin urmare, a fost elaborat un nou model de instruire, programe de învățământ și materiale didactice, bazate mai mult pe formare practică. Acest model va fi acum extins pentru a include și alte companii și sectoare și este în curs de implementare în întreaga țară cu sprijinul Ministerului Educației.

Figura de mai jos prezintă câteva modalități ilustrative CSP în DCP. Cu toate acestea, există multe altele, iar Centrul de competențe al SDC pentru colaborarea cu sectorul privat (CSP) este gata să vă sprijine în dezvoltarea proiectului dvs. specific CSP.

¹ https://www.eda.admin.ch/dam/deza/en/documents/aktivitaeten-projekte/projekte/factsheet-ukraine-public-private-partnership-to-improved-sanitary-education_EN.pdf

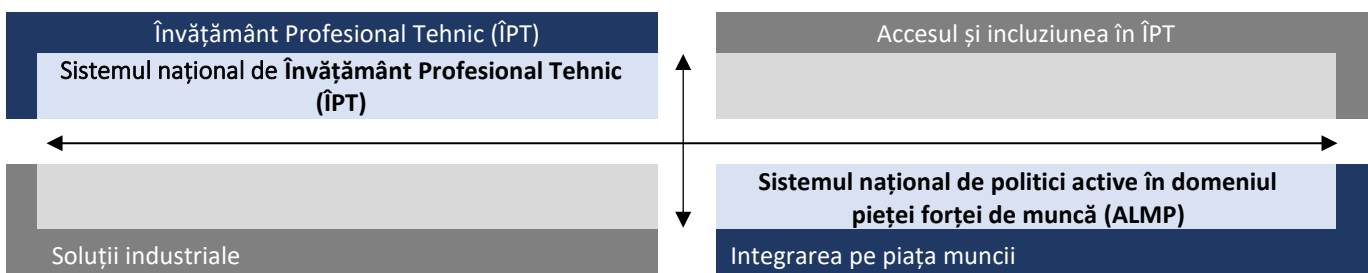
SUPLIMENT LA TIPOLOGIA DCP: PROBLEME LEGATE DE GUVERNANȚĂ ÎN DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR PROFESIONALE

Referința Consiliului Federal din 2017-2020ⁱ prevede că guvernarea este o temă transversală obligatorie în toate prioritățile tematice ale SDC. Ulterior, SDC a elaborat două linii directoare practice, una cu privire la abordarea SDC a guvernăriiⁱⁱ și una cu privire la guvernarea ca temă transversalăⁱⁱⁱ.

DCP necesită de obicei o cooperare între mai multe părți interesate, deoarece implică diferite Ministere și sectorul privat, astfel guvernarea este o problemă deosebit de provocatoare în acest domeniu. Acest supliment la *Tipologia DCP* evidențiază problemele de guvernare selectate în dezvoltarea competențelor profesionale (DCP). Aplicarea abordării complete a SDC privind *guvernarea ca temă transversală* în DCP va trebui tratată într-un document separat.

Cadrul structural și de reglementare

Dezvoltarea competențelor profesionale stabilite de SDC se referă, de regulă, la cel puțin două sisteme naționale diferite, și anume, sistemul de învățământ Profesional Tehnic (ÎPT) și sistemul de politici active în domeniul pieței forței de muncă (ALMP). Această lucrare se concentrează asupra acestor două sisteme, întrucât pentru problemele de guvernare acestea sunt cele mai importante:

ÎPT este adesea fragmentat și furnizat de diferite Ministere și furnizori privați. Fiecare Minister are tendința de a-și dezvolta propriul cadru de reglementare și propriile structuri de livrare. Acest lucru duce la duplicări și - luând în considerare resursele de obicei rare pentru pregătirea profesională - la instalații neechipate și subutilizate. Provocarea guvernării va depune eforturi pentru a un cadru legislativ general și structuri de livrare care să servească diferitor tipuri de dezvoltare a competențelor și diferitor Ministere. Dacă sunt înțelese și aplicate corect, cadrele naționale de calificări (NQF) pot fi un instrument de bază în supravegherea cadrelor structurale și de reglementare. Cu toate acestea, uneori astfel de NQF s-au dezvoltat în sisteme foarte birocratice. Structurile de livrare care servesc diferitor tipuri de dezvoltare a competențelor și diferitor Ministere necesită furnizori de instruire cu suficientă autoritate pentru a dezvolta programe de instruire și cursuri la diferite niveluri de calificare, cu durată diferită pentru clienți și grupuri țintă diferite.

ALMP sunt în majoritatea țărilor domeniul Ministerelor Muncii. ALMP nu se referă doar la dezvoltarea competențelor profesionale, ci cuprinde instrumente precum servicii de ocupare a forței de muncă (de exemplu, orientare, consiliere și potrivire), angajare temporară, măsuri de calificare (formare profesională și deprinderi de viață, educație de recuperare a decalajelor în învățare) și sprijin pentru auto-ocuparea forței de muncă și crearea de afaceri. Ministerele Muncii își desfășoară adesea propriile centre de formare, limitând ALMP la formarea competențelor profesionale. În același timp, le lipsește structuri pentru serviciile de ocupare a forței de muncă și alte prevederi la nivel local. O bună guvernare în cadrul ALMP necesită furnizori de servicii care să fie apropiați de oameni și care să aibă capacitatea de a nu furniza doar instruire, dar să însoțească căutătorii de locuri de muncă în calea lor spre angajare. Furnizorii de servicii ALMP ar trebui să poată adapta serviciile în mod flexibil nevoilor în schimbare. Acest lucru depășește, de obicei, capacitățile serviciilor publice de angajare și centrele de formare existente în majoritatea țărilor în curs de dezvoltare. Astfel, buna guvernare ar îndemna Ministerele Muncii să acorde finanțare și să coopereze cu furnizorii de instruire care aparțin altor Ministere și societăți civile (ONG-uri și organizații locale).

Atât instituțiile ÎPT, cât și cele de furnizare a serviciilor ALMP ar trebui să depună eforturi pentru furnizarea eficientă și efectivă a serviciilor și să fie echitabile și nediscriminatorii. În egală măsură, acestea ar trebui să ofere informații transparente cu privire la funcționarea și performanța lor, să fie trași la răspundere de către părțile interesate și sancționați în caz de comportament necorespunzător.

Părțile interesate

De obicei, cei doi actori DCP publici principali, Ministerele Educației și Ministerele Muncii (dar și unele Ministerse sectoriale), au tendința de a stabili propriile sisteme de calificare și livrare, inclusiv clădiri, infrastructură, echipamente, personal, bugete și sprijin internațional pentru proiecte.

O bună guvernare ar necesita cooperarea interministerială și interinstituțională, dar și colaborarea cu sectorul privat la toate nivelurile (instituțional, regional, național) și cu societatea civilă (de exemplu, organizațiile comunitare). În multe cazuri, sistemele își vor crește capacitățile de furnizare dacă instituțiile centrale ale statului vor delega o parte din autoritatea lor, inclusiv gestionarea resurselor financiare și umane instituțiilor locale de formare și furnizorilor de servicii.

DCP conform celor șase principii de guvernare ^{iv}

Participare: Pe lângă cei doi actori naționali principali, adică Ministerele Educației și Muncii, DCP implică și alte părți interesate la diferite niveluri, inclusiv elevii și familiile lor. Acest lucru face ca participarea la DCP să fie o problemă extrem de provocatoare și complexă.

Pentru *sistemul ÎPT*, statul ar trebui să definească elementele generale pentru un sistem funcțional. Aceasta include în mod necesar participarea sectorului privat la toate nivelurile, inclusiv contribuțiile financiare.

În *sistemul ALMP*, cooperarea necesară pentru introducerea pe piața muncii a grupurilor mai puțin favorizate se extinde de la serviciul social al statului la societatea civilă și organizațiile comunitare. Acest lucru este relevant în special în zonele rurale și în contexte fragile.

Egalitate și nediscriminare: Deși echitatea aparține deja activității de bază a DCP ca domeniu de politică, acest lucru nu este suficient.

În *sistemul VET*, persoanele care părăsesc timpuriu școala și pleacă de la învățământ în lumea muncii, tinerii care au părăsit școala înainte de finalizarea învățământului obligatoriu, tinerii șomeri și adulții, cei care doresc să își avanseze cariera fără a avea acces la studii superioare, sunt clientela principală. Cu toate acestea, participarea grupurilor mai puțin favorizate în Învățământul Profesional Tehnic necesită programe și instrumente speciale pentru discriminare pozitivă, cum ar fi stipendiile, sistemele de cote, cursurile de legătură (pregătire universitară) etc.

În *sistemul ALMP*, prioritatea este introducerea pe piața forței de muncă a grupurilor mai puțin favorizate. Aceasta necesită sprijinul în continuare cu privire la formarea competențelor profesionale, de exemplu servicii de angajare, inclusiv consiliere și coaching. Aceasta necesită bugete din alte surse decât educația, de ex. din serviciile sociale și implicarea societății civile specializate și a organizațiilor comunitare.

Transparență: Părțile interesate și clientela potențială a DCP ar trebui să aibă acces cu prag scăzut la informațiile relevante prin canale adecvate și într-un limbaj inteligibil la diferite niveluri. Pentru clientela potențială, aceasta include informații, de ex. privind programele specifice ALMP și costurile sale, pe criteriile de selecție și procedurile de aplicare la cursuri și stipendiile aferente. Pentru părțile interesate, include informații, de ex. privind modalitățile de selecție și evaluare pentru profesori și parteneri din sectorul privat, cu privire la fluxurile financiare public-private și despre procesele și rezultatele reformelor.

Responsabilitate: În funcție de tipul și obiectivul programelor DCP, randamentele pot fi în termeni de productivitate crescută, calitate sau competitivitate; în ceea ce privește accesul la angajare, creșterea veniturilor sau avansarea în carieră; sau în ceea ce privește accesul pe piața forței de muncă al unor grupuri țintă specifice. O bună guvernare necesită definirea unor obiective politice clare și a indicatorilor conexi, inclusiv dezvoltarea instrumentelor și proceselor de măsurare a randamentelor preconizate.

Eficacitatea și eficiența obligațiilor de stat: Evitarea structurilor paralele, duplicarea și subutilizarea facilităților disponibile necesită cooperare interministerială și interinstituțională, precum și delegarea autorității decizionale la nivelul furnizorilor de instruire și servicii. Procesele de bază în lanțul valoric al instruirii, precum definirea standardelor de competențe, dezvoltarea curriculumului, testarea competențelor, acreditarea și certificarea și calificarea profesorilor și instructorilor necesită procese naționale bine definite și instituții performante.

Statul de drept: Legislația privind DCP și ALMP definește cadrul legal, standardele de integritate și legăturile cu alte domenii de politică. Ar trebui să fie clar și concis și să permită mecanisme corespunzătoare de reclamație și remediere. La nivel operațional, procesele sensibile predispuse la riscurile potențiale și alte practici corupte ar trebui abordate prin măsuri de aplicare a legii. Acest lucru se referă în special la procesul de selecție / înscriere la cursuri și ore, examinări și testări de abilități, acces la măsuri de sprijin precum stipendii, acces la asistență post-instruire și acces la stagii sau angajare temporară.

ⁱ <https://www.eda.admin.ch/deza/en/home/sdc/strategy/legal-bases/message-international-cooperation-2017-2020/focal-areas-priorities.html>

ⁱⁱ Guvernanță în SDC, partea 1, Orientare conceptuală, definiții, abordare și priorități, Berna 2017

ⁱⁱⁱ Guvernanță în SDC, partea a 2-a, Guvernarea ca temă transversală, un ghid practic pentru integrarea guvernanței în sectoarele SDC și teme prioritare, Berna 2017

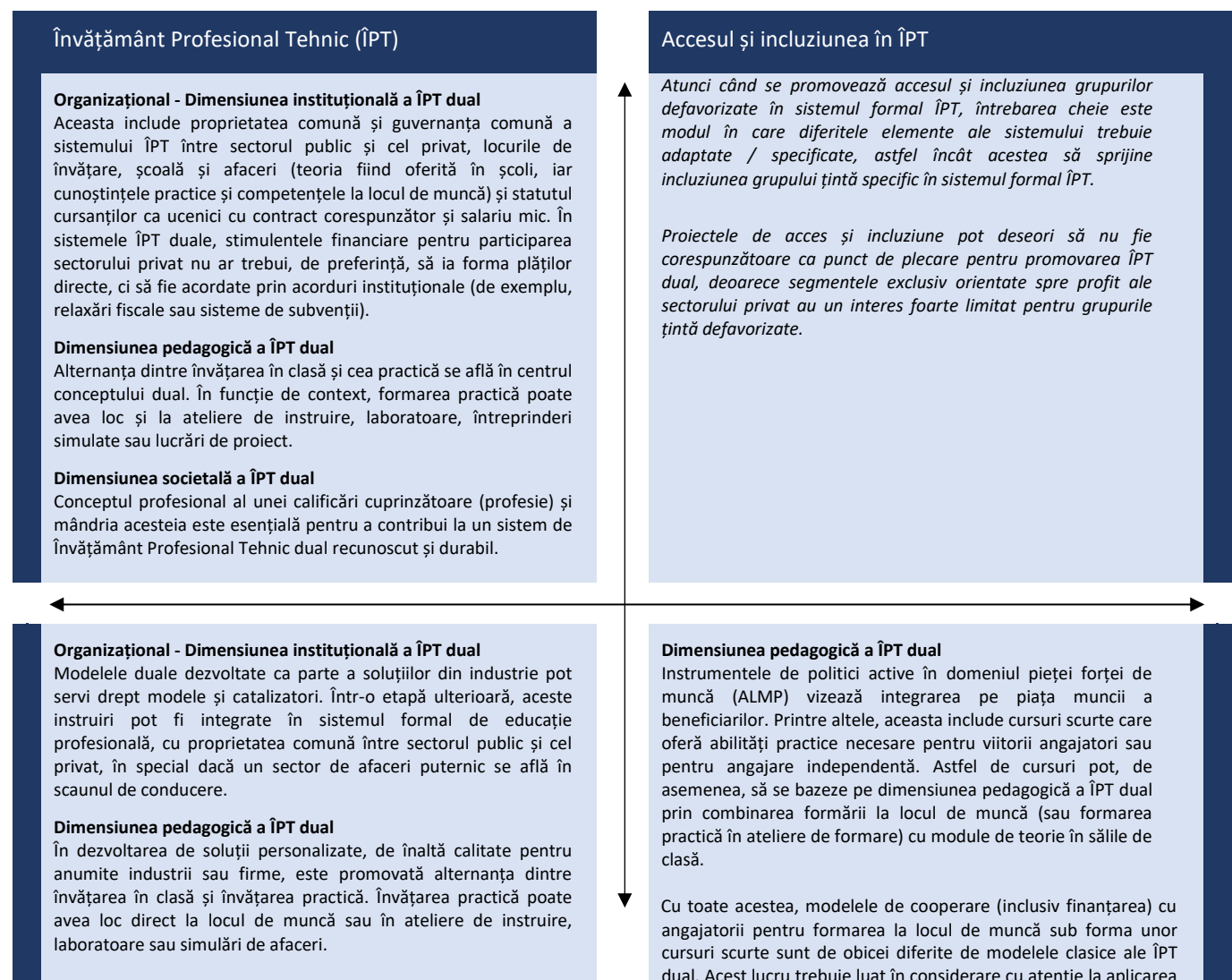
^{iv} Cele șase principii sunt definite în „Guvernanța în SDC, partea 1”.

SUPLIMENT LA TIPOLOGIA DCP: ÎNVĂȚĂMÂNTUL PROFESIONAL TEHNIC DUAL (ÎPT dual)

În Elveția și alte țări precum Austria, Germania și Liechtenstein, ÎPT se bazează preponderent pe așa-numitul sistem dual. Acest sistem se caracterizează, printre altele, printr-o colaborare puternică cu sectorul privat - prin companii individuale și organizații profesionale. Învățământul profesional tehnic în sistem dual a fost întotdeauna o inspirație pentru activitățile SDC în DCP. Comitetul Donatorilor pentru Învățământul Profesional Tehnic dual (CD ÎPT dual), cu SDC, ca unul dintre membrii săi fondatori, evidențiază trei dimensiuni ale ÎPT dual (dimensiunile sunt explicate în primul cadran din Figura de mai jos):

- *Dimensiunea organizațională - instituțională (ÎPT în sistem dual)*
- *Dimensiunea pedagogică (conceptul dual)*
- *Dimensiunea societală (conceptul profesional)*

În cadrul proiectelor SDC, conceptele de ÎPT dual sunt adaptate condițiilor din țara parteneră, luând în considerare structurile existente - fără dorința de a transfera unul pe unul dintre sistemul elvețian dual. În funcție de obiectivul unui proiect, acesta poate lua forme foarte diferite. Unele abordări sunt prezentate în figura de mai jos¹.

¹ Un studiu comandat de CD ÎPT dual detaliază modul în care sectorul privat poate fi abordat și motivat să se angajeze în ÎPT dual: <https://www.ddualvet.org/wp-content/uploads/DCdualVET-STUDY-Working-Tool-Engaging-the-Business-Sector-EN.pdf>

Soluții industriale

elementelor duale în ALMP.

Integrarea pe piața muncii